

FORMANDSBERETNING

v. Kristoffer Nyrup Dahl

Der er meget at være taknemmelig for som formand i Retten til Liv, ikke mindst de mange spændende oplevelser.

For nylig sendte jeg et brev til Ursula von der Leyen på vegne af Retten til Liv som led i en europæisk pro-life-indsats. Jeg havde næsten glemt hvordan man sender et brev. Formålet var at forhindre, at EU indirekte indfører en ret til abort i sin lovgivning. Retten til Liv er en del af det europæiske pro-life-samarbejde One of Us, som overvåger lovgivningen på EU-plan. Sidste år mødtes vi i Paris for at fejre 10-års jubilæum og koordinere – og konspirere - om vores indsats. Men det vil andre sige mere om.

Men der har også været tid til det nære. Jeg har brugt lang tid på at granske vedtægterne sammen med kloge hoveder i og uden for bestyrelsen for at optimere og forbedre dem. Det vil I høre mere om senere i dag.

Jeg har også været flere gange i København. I oktober deltog jeg i en stille, men markant protest mod den nye 18-ugers abortgrænse. Vi så mange nye ansigter, og jeg fik talt med flere medlemmer. Vejret holdt, og det var en god dag. Især godt var det at høre vores ungdomssekretær Kristina holde tale foran Christiansborg.

I januar rejste jeg til København igen sammen med vores anden ungdomssekretær, Ingeborg, for at tale for Konservativ Ungdom. Jeg har tidligere talt for unge politisk engagerede, men sjældent har vi oplevet så stor opbakning som den dag. Faktisk var det nærmest os, der måtte dæmpe gemytterne.

En af deltagerne spurgte: ”Burde vi ikke genindføre udskamning? For det er jo skamfuldt at have forårsaget en abort.”

Mit svar var enkelt: ”Vi behøver ikke fremme udskamning aktivt. Det blot at sige, at abort er forkert, stille og roligt, skaber i sig selv en reaktion. Som ligner skam.”

I Retten til Liv har vi taget dialogteknikker i brug fra Equal Rights Institute i USA. Denne tilgang fjerner ikke det kontroversielle i emnet, men den skaber en mere åben dialog. Flere KU-medlemmer var uenige med os, men de satte pris på Ingeborgs og min måde at tale om emnet på.

En anden spurgte: ”Hvorfor omsorg for kvinder, der har fået en abort? Bør de ikke bære skammen, hvis abort er forkert?”

Her fik jeg anledning til at dele evangeliet: ”Hvad gavner det, at en kvinde har det dårligt og ikke kan komme videre? Vi har alle brug for tilgivelse. Det har jeg også. Det skal vi give videre.”

Jeg syntes at se i hans øjne, at det ikke lød helt dumt.

Retten til Livs årsmøde

5. april, 2025 Kolding

Nej det er nemlig ikke helt dumt. Det er godt og sandt – og noget, Jesus glædes over. Derfor er vi også så taknemmelige for Abortlinien.

Apropos vedtægter, vidste I, at vi har tre formålsparagraffer?

- At arbejde for, at det kristne menneskesyn bliver normgivende i Danmark.
- At sikre bedre rådgivning og vilkår for gravide, så fosterdrab ophører.
- At forbedre behandlingen af kvinder, der oplever psykiske følger efter en abort.

To af disse mål er tæt knyttet til Abortliniens arbejde gennem de sidste 30 år. Vi har mødt kvinderne med Kristi kærlighed og givet plads til tvivl, skam og skyld – men også lettelse, tilgivelse og nyt liv. Det vil I høre mere om senere. Men fra formandens stol skal det blot siges: Hvor er det vigtigt, at vi har Abortlinien! Tak til alle engagerede i abortlinien.

Vi har meget at være taknemmelige for: dygtige medarbejdere, engagerede bestyrelsesmedlemmer og en vigtig sag, alt sammen velsignet af en god Gud.

Særligt velsignet blev vi, da Jes, vores trofaste regnskabsfører igennem 6 år, kunne fortælle, at vores budgetterede underskud var vendt til et pænt overskud. Det og Jes, hører vi mere om senere. Mange gaver og nye faste bidrag har gjort en forskel. Vi udsendte en advarende mail til vores givere med besked om, at vi ville ringe og bede om ekstra støtte – og det gjorde vi.

Jeg hader at tale i telefon. Men det var en berigende oplevelse at tale med medlemmerne og mærke deres engagement.

Og engagement er der brug for.

2025 bliver året, hvor abortgrænsen hæves fra 12 til 18 uger. Det kan vi ikke være taknemmelige for. Men vi kan være taknemmelige for de mange, der fortsat modsætter sig denne lovændring. Ikke mindst i Retten til Liv.

Ja, kære venner, der er meget at være taknemmelig for i Retten til Liv. Tak!

Og hvad venter os af taksigelser i det kommende år? Tja, for at nævne lidt:

- Fortsat godt arbejde fra vores gamle og forhåbentligt også nye medarbejdere.
- Ungdomsarbejdet skal nå endnu flere kristne unge, både online og via outreach-events.
- Abortlinien skal fortsat være til rådighed og gøres mere synlig på Google.
- Vores telemarketingkampagne fungerede jo godt sidste år – den kan vi bygge videre på.
- Og så skal Bestyrelsen udarbejde en GDPR-politik, vi alle kan leve med... og mon ikke vi ender med at takke Gud for det også?